

Helsespråk i et allmennleksikon

Michael 2021; 18: Supplement 26: 101–11.

Store medisinske leksikon har 13 000 artikler som omhandler alle emner innen medisin og helse. Artikkelen har svært høye lesertall og når ut til et bredt lag av befolkningen. Forfatterne er spesialister innen sine områder og håndplukkes av redaksjonen. Artikkelen er strukturert slik at det skal være verdifull kunnskap tilgjengelig for både dem med utdanning tilsvarende ungdomsskole og dem som har fullført høyere utdanning. Det oppnår vi gjennom måten vi strukturerer artikkelen på, hvordan setningene er bygd og hvilke ord vi velger. Vi forsøker å velge ord som ligger nærmest opp til det språket som brukes i dagligtale og i media. Vi legger større vekt på å forklare termer i et klart språk enn på å definere faglig helt presist. I tillegg til lange og utdypende artikler har leksikonet også mange korte artikler som forklarer fremmedord og leder leserne til utbygde artikler i dagligdags språk.

I *Store medisinske leksikon* er vi opptatt av å føre et enkelt språk og bruke norske fagord. I denne artikkelen vil jeg skissere hvordan vi jobber med artikkelen for å gjøre dem tilgjengelige for en bred leserskare.

Store medisinske leksikon har i dag i overkant av 13 000 artikler (1). De aller fleste av dem har vi arvet fra papirutgaven av leksikonet, som første gang ble utgitt av Kunnskapsforlaget i 1998 og revidert i 2006 (1). *Store medisinske leksikon* var et selvstendig fembindsverk som skulle stå på egne ben ved siden av det allmenne *Store norske leksikon*. *Store medisinske leksikon* henvendte seg både til helsepersonell og et allment publikum. Det forsøker vi fortsatt, selv om det er en krevende spagatøvelse. Senere i artikkelen forklarer jeg hvordan vi kan være relevante for begge målgrupper.

Kongstanken bak et allmennleksikon er å beskrive og forklare et vidt spekter av ulike fenomener, noe som også avspeiler seg i artikkelmannfoldet i *Store medisinske leksikon*, som omhandler alt fra sitronsyresyklus til syke-

pleieprosessen. Vi har naturligvis ingen ambisjon om å være en uttømmende kunnskapskilde om noe emne, men målet er å gi en forklaring som er forståelig for allmennheten og sette termene inn i en større sammenheng.

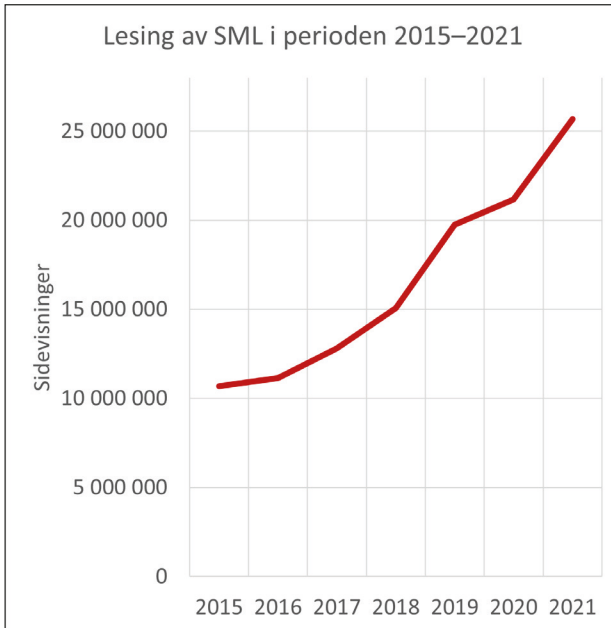
Skillet mellom *Store norske leksikon* og *Store medisinske leksikon* er blitt mindre etter «papirtiden». Ettersom nettsidene ser nærmest like ut for de to leksikonene, er nok de fleste ikke bevisste på om de leser i det ene eller det andre. Artikkene lenker også til hverandre på tvers av leksikonene og artiklene har i stor grad lik utforming.

Da artiklene fra de to leksikonene ble overført til nettet var det flere termer som var omtalt to ganger, både i *Store norske leksikon* og i *Store medisinske leksikon*. Vi har i dag slått sammen de fleste duplikatartiklene. Vi ønsker helst å omtale alt relevant om en term i én artikkel, selv om det ikke alltid er mulig. I *Store norske leksikon* var for eksempel omtalen av oksygen stort sett knyttet til kjemi, med et lite avsnitt om de fysiologiske aspektene. I *Store medisinske leksikon* var det naturlig nok mest vekt på de fysiologiske aspektene. I dag har vi to artikler om oksygen, hvor den medisinske artikkelen har presiseringen fysiologi. Artikkelen i *Store norske leksikon* viser til artikkelen i *Store medisinske leksikon* for omtale av fysiologien, mens artikkelen i *Store medisinske leksikon* viser til artikkelen i *Store norske leksikon* for omtale av de kjemiske aspektene.

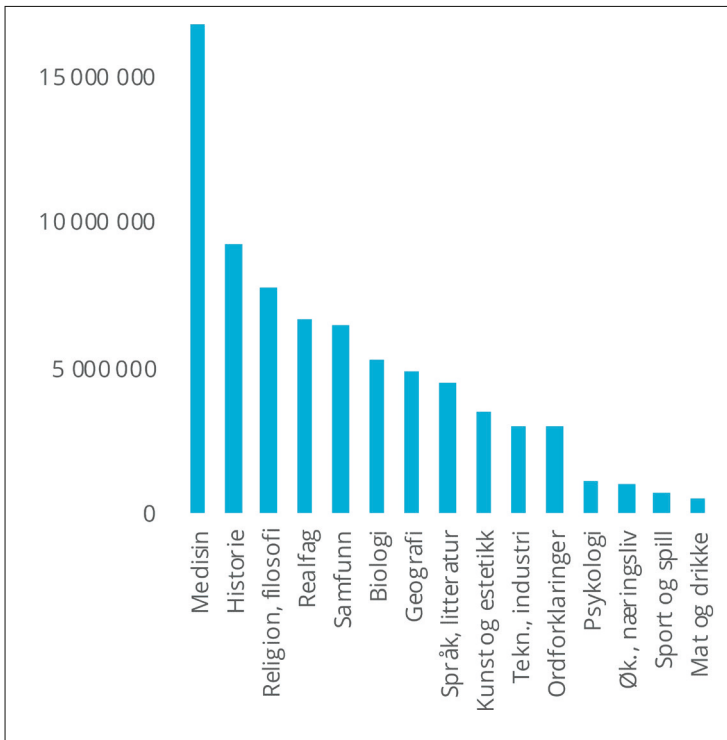
Brukerne

Brukerstatistikken viser at vi når bredt ut i befolkningen. De 13 000 artiklene i *Store medisinske leksikon* hadde i 2020 omtrent 17 millioner sidevisninger. Lesertallene for *Store medisinske leksikon* har økt de siste årene (figur 1), og økningen er tilsvarende for *Store norske leksikon*. Det har sammenheng med at vi er blitt mer synlig og mer kjent. At aviser og andre medier bruker oss som kilde og siterer oss er én viktig grunn. En annen grunn er at lærere over hele landet oppfordrer elevene sine til å bruke oss som en kilde til skoleoppgaver. Sannsynligvis vil det prege hvordan elevene forholder seg til kunnskapssøking også etter endt skolegang og at de også i framtida vil se på leksikonet som et trygt sted å finne kvalitetssikret kunnskap.

Vanligvis er de mest leste artiklene i et allmennleksikon skolerelevante artikler, som verdensreligionene og norsk litteraturhistorie. Men hvis man ser på kategorinivå, er det medisinartiklene som blir mest lest av den samlede artikkelbasen i *Store norske leksikon* og *Store medisinske leksikon* (figur 2). De mest leste artiklene i 2020 var artiklene om spanskesyken (gjennomsnittlig 572 sidevisninger per dag) og svartedauden (555). Av de øvrige mest leste medisinartiklene i 2020 var koronavirus (320) og pandemi (298) (figur 3) – det skyldes naturligvis den aktuelle koronapandemien – men

Figur 1. Utvikling i sidevisninger for Store medisinske leksikon i perioden 2015–2021.

Figur 2. Artikler om medisinske tema er mest lest av alle kategorier i Store norske leksikon. Y-aksen viser antall lesninger i løpet av 2018. Medisin inneholder omtrent 13 000 artikler, historie omtrent 16 700 og religion og filosofi omtrent 7000 artikler.

**STORE
MEDISINSKE
LEKSIKON**

Søk i Store medisinske leksikon Q

LOGG INN

pandemi

En sammenkoblet verden. av jhavel/shutterstock. Begrenset gjenbruk

Eksempler

Annen bruk av ordet

Les mer i Store norske leksikon

Eksterne lenker

SKREVET AV
PROFESSOR
Geir Sverre Braut
HOGSKULEN PÅ VESTLANDET

Store medisinske leksikon / Medisin / Helse og samfunn / Epidemiologi og folkehelse

Pandemi benyttes om en sykdom som rammer svært mange mennesker og brer seg ut over et meget stort geografisk område, for eksempel flere verdensdeler. Pandemi er således en omfattende epidemi som omfatter store deler av verden. Begrepet er ikke entydig definnert, men Verdens helseorganisasjon (WHO) benytter det om en verdensomspennende spredning av en ny sykdom.

UTTALE pande'mi
ETYMOLOGI av pan-'altomfattende' og gresk demos, 'folk'

Artikkelen inngår i temasiden #Korona

Eksempler

Ikke minst infeksjoner med influensavirus kan opptre som pandemier. Begrepet pandemi er forbeholdt infeksjonssykdommer med betydelig, vedvarende smitte fra menneske til menneske i store deler av verden samtidig. Det klassiske eksempelet er spanskesyken som herjet fra 1918 til 1920. I nyere tid utviklet svineinfluensa seg til en pandemi i 2009.

Verdens helseorganisasjon fastslo 11. mars 2020 at utbruddet av sykdom på grunn av infeksjon med koronavirus skulle anses som en pandemi.

Beredskap for beskyttelse av befolkningen ved pandemier er et høyt prioritert arbeidsområde for helsemyndighetene og det er utarbeidet detaljerte beredskapsplaner for pandemier i Norge og internasjonalt. Det er særlig influensavirus man har i tankene når det er fokus på mulige fremtidige pandemier.

Annen bruk av ordet

Pandemi finnes også brukt om en omfattende utbredelse av ikke-smittsomme sykdommer, som for eksempel økning i fedme og kronisk obstruktiv lungesykdom (kols). En slik bruk av begrepet er ikke i samsvar med måten det vanligvis blir brukt på av nasjonale og internasjonale helsemyndigheter.

Les mer i Store norske leksikon

- epidemiologi
- koronavirus-pandemien i 2020
- spanskesyken
- svartedauden

Eksterne lenker

- Verdens helseorganisasjons omtale av pandemier
- Verdens helseorganisasjons annonsering av at koronasjukdomsutbruddet i 2020 skal anses som en pandemi
- Nasjonal beredskapsplan pandemisk influensa av 23. oktober 2014

SKREVET AV: Geir Sverre Braut (Høgskulen på Vestlandet)

SIST OPPDATERT: 24. juni 2020, se alle endringer

PHI SJENBRUK: © Sitere eller @jenbruke?

Koronavirus-pandemien i 2020. Oppslag ved inngangen til Oslo universitetssykehus, Rikshospitalet opplyser om besøksforbud for å unngå smitte. 15. mars, 2020.

Koronavirus
Av Lisa Røed/NTE scanpix.
Lisens: Begrenset gjenbruk

Spanskesyken var en influensaepidemi som i perioden 1918–1920 rammet store deler av verden, og som derfor kalles en pandemi. Pasienter med spanskesyken ved et midlertidig sykehus ved Camp Funston i Kansas i 1918.

Pandemi
Av JPHN/OSS HISTORICAL ARCHIVES NATH MUSEUM OF HEALTH & MEDICINE.
Lisens: CC BY

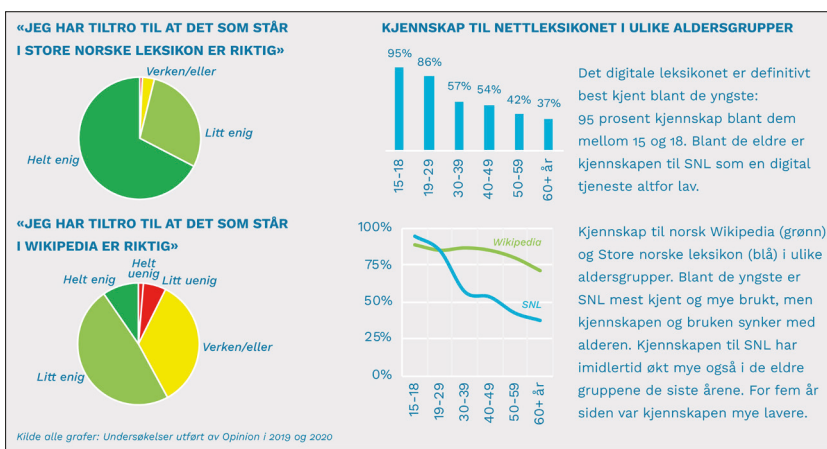
Foreslå endringer i artikkelen

Foreslå bilder til artikkelen

Kommenter eller still spørsmål (3)

FAGANSVARLIG FOR EPIDEMIOLOGI OG FOLKEHELSE
Dag Steinar Thelle
PROFESSOR EMERITUS, EPIDEMIOLOGI

Figur 3. Artikkelen om pandemi i Store medisinske leksikon ble i gjennomsnitt lest ca. 300 ganger om dagen i 2020.

Figur 4. Resultater fra opinionundersøkelsen i 2020. Utvalget var landsrepresentativt og utgjorde 1000 personer.

også generelle oppslagsord som ernæring (167) og bukspyttkjertelen (155) ble mye lest. De høye lesertallene vitner om at *Store medisinske leksikon* er en kunnskapskilde folk bruker i stor grad.

En undersøkelse vi fikk utført ved hjelp av Opinion i januar 2020 viste at 93 % av dem som kjenner til *Store norske leksikon*, stoler på innholdet i stor eller svært stor grad (figur 4). Noe av grunnen til den store tilliten vi nyter, er at det er fagfolk som skriver artiklene under fullt navn. I samme undersøkelse kom det også fram at vi er desidert best kjent hos de yngre. Blant videregående elever kjenner 95 % til *Store norske leksikon*, mens for dem over 60 år er det i underkant av 40 % som kjenner til *Store norske leksikon* som et digitalt oppslagsverk – til tross for at vi har vært på nett siden 2009. Det er en utfordring for oss å nå ut til den eldre delen av befolkningen, men i takt med den økende digitaliseringen og kjennskapen generelt i samfunnet håper vi å bli mer brukt også av dette segmentet av befolkningen.

Brukertallene og tilliten betyr at vi har en stor påvirkningskraft på hvilke fagtermer som blir brukt og hva de rommer. Dette gjelder alt fra hvordan man skal skrive navn på romerske forfattere til om media bør skrive om inflammasjon eller betennelse. Leksikonet er et godt sted å drive fagformidling og allmenngjøre norsk fagspråk.

Andre kilder til helseinformasjon

Hvis man søker på nettet etter Parkinsons sykdom, blir det raskt klart at man kan lese om det hos helsenorge.no, sml.snl.no, nhi.no, parkinson.no,

wikipedia.no, nettdoktor.no og så videre. Hva er så et allmennleksikons rolle i dette mylderet av informasjon? Vi synes det er bra at flere nettsider tilbyr helseinformasjon. Noen ganger gir andre kunnskapskilder en grundigere framstilling, og de bruker et språk som er mer rettet mot pasienter og pårørende enn leksikonsjangeren gir rom for. Imidlertid kan leksikonet forklare sykdommen på en grundigere måte enn mange av de andre kildene ved å ha tilknyttede artikler som byr på videre lesning. Ved Parkinsons sykdom skjer det et bortfall av hjerneceller i hjernestammen, spesielt i området kalt *substantia nigra* (3). Hvis vi gjør et nettsøk for å finne informasjon om *substantia nigra*, blir trefflisten *Store medisinske leksikon*, Wikipedia (norsk og engelsk) og Folkehelseinstituttet, foruten en mengde engelske nettsider.

Dessverre finnes det mye stoff på nettet som ikke er kvalitetssikret. Det er en viktig grunn til at *Store medisinske leksikon* ser det som en spesielt viktig oppgave å tilby helsestoff av høy kvalitet som leserne kan stole på.

Det er etter hvert mye forskning som viser at helsekompetanse er viktig for folks helsevaner og evne til å bruke helse- og omsorgstjenester på en fornuftig måte. Her tror vi at *Store medisinske leksikon* kan spille en nøkkelrolle ved å være en gratis og åpent tilgjengelig kunnskapskilde om kropp og helse.

Forfatterne

I februar 2021 har *Store medisinske leksikon* 97 fagansvarlige knyttet til seg (4). Dette er fagfolk som oppdaterer og utvider allerede eksisterende artikler og skriver nye. De fagansvarlige er håndplukkede spesialister innenfor sitt fagområde, og de fleste jobber ved et av de fire medisinske fakultetene. De er i stor grad med på å definere hvilke ord vi skal bruke i leksikonet innenfor sine fagområder. Vi har også knyttet til oss rundt ti fagmedarbeidere, det vil si fagfolk som skriver enkeltartikler, men som ikke har ansvar for en hel kategori. I *Store medisinske leksikon* er det for tiden tre medisinske redaktører med legeutdanning, totalt 1,6 årsverk: Line Marie Berteussen, Synøve Kamøy og Halvard Hiis. Vi sørger for at artiklene holder en noenlunde lik stil, hva gjelder språknivå, struktur og så videre. Vi har også en korrekturleser tilknyttet *Store medisinske leksikon*.

Det er stor variasjon i hvor mye redaktørene gjør i artiklene til de fagansvarlige. Noen ganger minner teksten om et essay med godt faglig innhold, men som ikke følger leksikonsjangeren, og da må redaktørene gjøre en hel del, mens andre ganger kommer artikkelen fiks ferdig. Vi redaktører samarbeider jevnlig om artikler, slik at vi har en felles forståelse for hvordan en leksikonartikkel skal se ut. Vi har også en egen forfatterveiledning som er

til god hjelp for både fagansvarlige og redaktører hvis man lurer på noe om leksikonsjangeren (5).

Artikkelstruktur

Vi har flere ulike artikkeltyper, fra de rene henvisningsartiklene på én setning til de lange, utdypende artiklene. Et eksempel på en henvisningsartikkel er *osteoporose*, som forklarer kort at det er det samme som *beinskjørhet*. En annen type henvisningsartikkel er *ganglion* som forklarer og lenker videre til de to betydningene av denne termen, nemlig ansamling av nerveceller og seneknute på håndbaken eller fotryggen. De lange artiklene, som for eksempel *hjernen*, åpner gjerne med 3–4 avsnitt som oppsummerer artikkelen før første underoverskrift. Språket i denne øverste delen forsøker vi å tilpasse til ungdomsskolenivå. Her samler vi det aller mest essensielle om et tema og gjør det så enkelt tilgjengelig som vi klarer. I artikkelen om *hjernen* får man derfor helt øverst skissert hjernens funksjon, forhold til resten av nervesystemet, størrelse og grovtrekkene i anatomen. Vi har i sammendraget også funnet plass til å avkrefte myten om at vi bare bruker en liten prosentdel av hjernen. Lenger nede i artiklene tillater vi et mer avansert nivå, selv om vi fortsatt tilstreber et lettlest språk. Denne måten å strukturere artikkelen på har flere fordeler. For det første vil én og samme artikkel kunne gi verdifull kunnskap til ulike målgrupper; fra ungdomsskoleelever til helsepersonell. For det andre gjør det at man kjapt kan skaffe seg et overblikk om et emne ved å bare lese noen få avsnitt. Gjennomsnittlig bruker hver leser fem minutter på siden *hjernen*. Noen vil lese seg gjennom alle avsnittene og se på bildene, mens andre nøyer seg med starten av artikkelen. For det tredje vil et sammendrag i starten av artikkelen være gunstig for leseforståelsen nedover i artikkelen; man kommer da til noe man allerede har hørt litt om og fått en vag forståelse av.

Arbeidet med definisjonen er ofte krevende. Vi står da i en spagat mellom det faglig presise og det allment forståelige. En ordbok må nødvendigvis legge seg mer mot den presise enden av skalaen. I leksikonet går vi ofte for en mer allment forståelig definisjon på bekostning av presisjonen. Heldigvis kan vi i løpet av de neste setningene eller i noen avsnitt nedenfor utdype definisjonen. Vi ender ofte opp med å dele en definisjon opp i flere ledd. For eksempel lyder definisjonen av «celle» i *Medisinsk ordbok* «den minste fungerende enhet i en organisme som – i større eller mindre utstrekning – har alle grunnegenskaper til det organiske livet, dvs. stoffskifte, bevegelsesevne og forplantning» (6). I *Store medisinske leksikon* definerer vi det som «den minste enheten for liv» (7). I de neste setningene og avsnittene utdyper vi gradvis hva en celle er og gjør.

encephalon

Store medisinske leksikon / Medisin / Ordforklaringer medisin

Encephalon er det greske ordet for [hjernen](#).

UTTALE ens'efalon

ETYMOLOGI av gresk *enkephalos*, 'hjerne', fra *en-*, 'i, inni' og *kephale*, 'hode'

OGSÅ KJENT SOM latin *cerebrum*

Les mer i Store norske leksikon

- [medisinens språk](#)

Figur 5. Skjermdump av den korte henvisningsartikkelen encephalon. I henvisningsartikler forklarer vi kort hva et ord betyr og lenker videre til en annen artikkel med større omtale av begrepet. I henvisningsartikler kan vi også vise hvordan et ord uttales, samt etymologi og synonymer.

Øverst i mange av artiklene er det en faktaboks med tre felter: uttale, etymologi og synonymer («også kjent som»). I uttale-feltet viser vi til hvor trykket ligger og hvordan bokstaver skal uttales, for eksempel «ens'efalon» for «encephalon» (figur 5). Etymologien kan for mange være oppklarende, spesielt når det gjelder ord fra gresk og latin. I synonymfeltet kan vi liste opp norske, medisinske (latin/gresk) og engelske synonymer.

Ordvalg og stil

I arbeidet med leksikonartikler er vi opptatt av å ha et nøkternt og klart språk. Noen generelle prinsipper er å holde setningene korte, unngå unødvendige fremmedord og å ha et aktivt språk. Vi forsøker også å unngå parenteser og innskutte setninger, ettersom de senker lesehastigheten. I leksikonet skriver vi ut forkortelser som «dvs.» og «lat.» til «det vil si» og «latin». Men vi bruker forkortelser der de er kommet i vanlig bruk, for eksempel CRP (ikke C-reaktivt protein) og EKG (ikke elektrokardiogram).

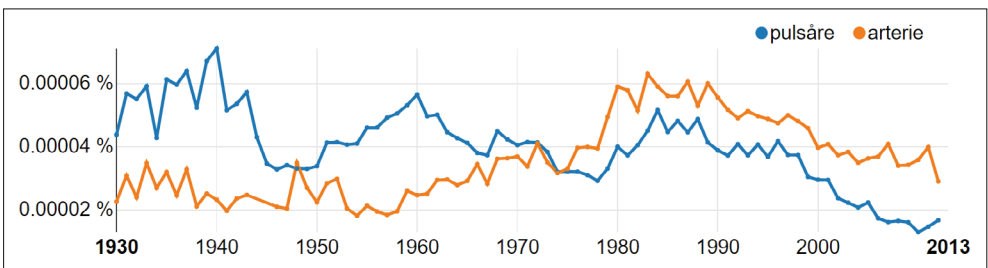
Det er de fagansvarlige og redaktørene som bestemmer hvilke termer vi skal bruke. Hovedprinsippet er å bruke norske termer slik de brukes i dagligtale, aviser og så videre. En viktig del av redaktørrollen er å sørge for at de fagansvarlige ikke skriver sjargongmessig. Det er lett å ty til ord som *klinisk* og *ødem*, som er så dagligdage for en kliniker, men som ikke forstås av

lekfolk. Nasjonalbibliotekets NB N-gram-søketjeneste og Google Trends gir oss statistisk informasjon om hvilke ord som brukes mest i henholdsvis trykt format og på nett.

Ettersom språket stadig er i utvikling, må vi også «døpe om» artikler. Mens man tidligere kanskje ville sagt blærehalskjertelen, er det nok i dag få som bruker denne betegnelsen; prostata er blitt det vanligste ordet. Det samme gjelder pulsåre som er erstattet av arterie (figur 6) (8) og samleåre i stedet for vene. I visse tilfeller bruker vi derfor i dag de greske eller latinske ordene som er blitt en del av det allmenne vokabularet. Vi holder fortsatt på bukspyttkjertelen (ikke pankreas) og beinskjørhet (ikke osteoporose), selv om medisinsk redaktør i 2030 kanskje vil se på dette som gammeldagse ord og bytte dem ut. Vi har vel å merke fortsatt oppslagsord som blærehalskjertelen og pulsåre, men de består nå som korte artikler som forklarer hvilken term vi i dag i stedet bruker og leder leserne til de oppdaterte artiklene om emnene. Vi ser det ikke som vår oppgave å være normerende for hvilke ord som skal brukes, selv om vi selvsagt har stor påvirkningskraft. Noen misvisende termer har vi likevel et klart ønske om å rydde unna, for eksempel skriver vi skjedekrans og ikke jomfruhinne.

I vårt daglige arbeid konsulterer vi flere ordbøker. Blant de mest brukte er *Medisinsk ordbok* (9), *Norsk medisinsk ordbok* (10) og *Medisinsk-biologisk ordbok* (11). Vi gleder oss allerede over alle termene som er katalogisert i Språkrådets termwiki (12), og ser fram til at denne orddatabasen blir utvidet til Termportalen (13). Vi ser også ofte til ordlisten i *Tidsskrift for Den norske legeförening*, selv om denne i stor grad er myntet på helsepersonell (14).

Det lages og tilpasses stadig mange nye ord innen helsesektoren. I stor grad gjelder det navn på undertyper av diagnoser, nye behandlingsformer eller nye biomedisinske verktøy. Det er også en del tilfang innen samfunns-

Figur 6. Brukerfrekvens i bøker av ordene pulsåre og arterie fra Nasjonalbibliotekets NB N-gram. Denne søketjenesten gir mulighet til å finne og sammenligne ordfrekvenser, for eksempel når og hvor ofte ord forekommer over lengre tid.

medisin og etikk vi må skrive nye artikler om. De nye navnene på diagnoser, behandlingsformer og biomedisinske verktøy blir ofte først beskrevet på engelsk før de får etablerte norske termer. I slike saker støtter vi oss som regel på Språkrådets anbefalinger, samtidig som vi er lydhøre for den allmenne bruken, det som kalles *usus* i språkvitenskapen. Vi har altså ingen systematisk metode for oversetting av fremmedord.

Vi forholder oss med andre ord pragmatisk til hvilke termer vi bruker. Dette gir også noen spesielle utslag, som når den engelske forkortelsen er det som brukes som term. For eksempel skriver vi *polymerasekjedereaksjon*, selv om vi bruker forkortelsen *PCR*. Det ville bli kunstig å insistere på å bruke forkortelsen *PKR*. Det virker også unødvendig tungvint å konstant skrive *polymerasekjedereaksjon*, når man egentlig best kjenner det som *PCR*.

Et ytterligere poeng når vi velger ord, handler om treff i søkemotorer. De fleste som leser i leksikonet, 89 prosent (15), kommer inn i artikkelen via Google; bare et mindretall bruker søkefeltet på nettsiden vår. Google prioriterer nettsider som har nøyaktig samme ord i tittelen eller i en bilde-tekst som søkeordet. Dette har også betydning for hvilke ord vi velger som tittel. Ikke fordi klikkene genererer noen pengesum for oss, men fordi vi har lyst til å bli funnet i trefflisten til Google basert på hva folk flest søker etter.

Vi har ingen liste med anbefalte ord som forfatterne kan slå opp i for å finne foretrukket term. Vi forsøker i stedet å være konsekvente på å bruke det ordet som vi også har som tittelord. I alle artikler hvor det er omtale av hvite blodceller bruker vi derfor nettopp denne termen og ikke hvite blodlegemer eller leukocytter, fordi artikkelen om hvite blodceller heter nettopp det.

Veien videre

Store medisinske leksikon nyter høy tillit i befolkningen og kjennskapen til leksikonet øker. Vi ønsker at leksikonet framover skal være en brobygger mellom epikrisen og pasienten, og være et sted hvor pasienter og pårørende kan øke forståelsen om helse si. Vi ønsker at studenter og fagfolk skal se på oss som en troverdig kilde for å lære nytt eller friske opp glemt kunnskap. Vi ønsker også at generelt interesserte og media kan bruke oss som en sikker kilde til oppdatert medisinsk kunnskap i en enkel og klar språkdrakt med norske fagbegreper. Vi ønsker også å være en sentral del av utviklingen av det norske helsespråk og fagterminologien generelt.

Litteratur

1. *Store medisinske leksikon*. <https://sml.snl.no> (21.2.2021).
2. Nylenna M, red. *Store medisinske leksikon*. 5 bind. Oslo: Kunnskapsforlaget, 1998–99. <https://www.nb.no/items/74c31c2029c60439845cae287cce6391?page=0> (21.2.2021).
3. Gjerstad L, Dietrichs E. *Parkinsons sykdom*. I: *Store medisinske leksikon*. https://sml.snl.no/Parkinsons_sykdom (21.2.2021).
4. *Fagansvarlige i Store norske leksikon*. https://meta.snl.no/Fagansvarlige_i_Store_norske_leksikon (21.2.2021).
5. *Forfatterveiledning for Store norske leksikon*. <https://meta.snl.no/Forfatterveiledning> (5.3.2021).
6. celle. I: Nylenna M. *Medisinsk ordbok*. <https://www.ordnett.no/search?language=no&phrase=celle> (21.2.2021).
7. Gregers TF. celle. I: *Store norske leksikon*. <https://snl.no/celle> (21.2.2021).
8. *NB N-gram beta*. Nasjonalbiblioteket. https://www.nb.no/sp_tjenester/beta/ngram_1/#ngram/query?terms=puls%C3%A5re%2C+arterie&lang=all&case_sens=0&freq=rel&corpus=bok (21.2.2021).
9. Nylenna M. *Medisinsk ordbok*. 8. utgave. Oslo: Kunnskapsforlaget, 2017.
10. Øyri A. *Norsk medisinsk ordbok*. 9. utgåva. Oslo: Samlaget, 2011.
11. Risnes S. *Medisinsk-biologisk ordbok: latin-gresk-norsk*. Oslo: Cappelen Damm, 2018.
12. Hovedside. *Språkrådets termwiki*. <http://www.termwiki.sprakradet.no/wiki/Hovedside> (21.2.2021).
13. *Termportalen*. Universitetet i Bergen. <https://www.uib.no/ub/fagressurset/spesialsamlingene/121707/termportalen> (21.2.2021).
14. *Ordliste*. Tidsskrift for Den norske legeförening. <https://tidsskriftet.no/annet/ordliste> (21.2.2021).
15. *Årsmelding for 2020*. *Store norske leksikon*. https://meta.snl.no/%C3%85rsmelding_-_2020 (5.3.2021).

Halvard Hiis

hiis@snl.no

Store norske leksikon

Grensen 3

0159 Oslo

Halvard Hiis er lege og har vært medisinsk redaktør for Store medisinske leksikon siden 2018.